

καὶ θὰ φονεύσῃ μόνος πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ζῶα. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐπέσυρε εἰς Ῥώμην ὀλοκλήρου τῆς Ἰταλίας τοὺς λαούς. Τὴν ὀρίσθεισαν ἡμέραν, οἱ περίεργοι συνωθύντο εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὥπως ἴδωσι τόσῳ περίεργον θέαμα. Πέριξ τοῦ ἀμφιθεάτρου ὑψοῦτο στοά, ἀφ' ἧς ὁ Αὐτοκράτωρ ἐμελλε νὰ δεῖξῃ τὴν ἐπιτελειότητά του. Ἐν πρώτοις ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν ἐλάφων, τῶν δορκάδων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀβλαβῶν ζώων, ἅτινα κατεδίωκε, τρέχων ἀπὸ τοῦ ὑπερώου· μετὰ δὲ ταῦτα μεταχειρίσθη τὸ ἀκόντιον διὰ τοὺς λέοντας καὶ τὰ ἄγρια θηρία. Οὐδέποτε ἐσκόπευε δὲ, διότι ἕκαστος ἀκοντισμὸς τοῦ ἦτο θανάσιμος. Ἐπληττεν εἴτε ἐπὶ τοῦ μετώπου εἴτε ἐπὶ τῆς καρδίας, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον εἶχε περισυνάξει ὅλα τὰ σπανιώτερα ζῶα, σταλέντα ἐκ τῆς Λίθιοπίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν. Ὁ Δομιστιανὸς ἦτο ὁ πρῶτος εἰσαγαγὼν ἐν Ῥώμῃ εἰδὴ θηρίων, ἅτινα ἐξ εἰκότων μόνον τέως ἐγνωρίζοντο ἐκεῖ. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχον στρουθοκάμηλοι ἐκ Μαυριτανίας, ἐκπληξάντες τοὺς Ῥωμαίους διὰ τὴν τεχνύτητα τῆς πορείας των, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πτερῶν αὐτῶν, ὁμοίων πρὸς ἱστία ἐξαγκοῦμενα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Ὁ Κόμμοδος ἐβάλλε κατ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς, διὰ βελῶν ἐχόντων δρεπανοειδῆ τὴν αἰχμήν· τόσῳ δὲ εὐθέως ἐσκόπευεν, ὥστε ἀπέκοπτε τὰς κεφαλὰς των.

Ἄλλοτε πάλιν, ἰδὼν ἀνθρώπον τινα μεταξὺ τῶν ἐνύχων πάνθηρος ἢ λεοπαρδάλεως, ἐτοίμου νὰ τὸν καταβροχθίσῃ, ὁ Κόμμοδος διὰ τοῦ βέλους τοῦ ἐφόνευσε τὸ ζῶον χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ τὸν ἄνθρωπον. Τὸ τοιοῦτον ὑπερθυμίζει ἕτερον περιεργότερον.

Πατὴρ τις βλέπει τὸν υἱὸν του συλληφθέντα ὑπ' ὄφως, διατάζει μεταξὺ τῆς ἐπιθυμίας νὰ σώσῃ τὸ τέκνον του, καὶ τοῦ ὄφθου μήπως τὸ φονεύσῃ, εὐτυχῶς ὅμως τοξεύσας, ἐφόνευσε τὸν ὄφιν. (1).

Οἱ ἀρχαῖοι τοξόται ἐρρίπτον τὰ βέλη των ἐξ ἀποστάσεως 574 ποδῶν, ὡς ἀναφέρει ὁ Végèce, διατείνονται δὲ μάλιστα ὅτι διὰ τῶν ἐλαφρῶν τούτων βελῶν, ἐπροξένουν μείζονα βλάβην, ἢ ὅσον κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐφευρέσεως τῶν πυροβόλων.

Οἱ τῆς Ἀνατολικῆς Αὐτοκρατορίας Ἕλληνες δὲν ἦσαν ἥττον τῶν προγόνων των ἐπιτελῆσαι τοξόται. Ὁ Ζωσιμάς, ἀναφέρει περὶ τίνος τοξότου, Μενελάου τοῦνομα, ὅστις δι' ἑνὸς μόνου τόξου ἐρρίπτε συγχρόνως τρία βέλη, κατὰ τρεῖς διαφόρους διευθύνσεις. Πῶς ὁ ἄνθρωπος αὗτος δύο μόνον ἔχων ὀ-

φθαλμούς, ἐξετέλει τοῦτο; Δὲν ἀναφέρει. Βεβαίως ὅμως θὰ ἦτο πλέον ἢ παραβλῶψ. Ἄλλ' οἱ λαοὶ οὗτοι ἐξεπλάγσκον, ὅτε εἶδον τοὺς σταυροφόρους τοξότας μετὰ τοσαύτης ἰσχύος ῥίπτοντας τὰ βέλη των, ὥστε αἱ αἰχμαὶ διεσπέρων τὰς παχυτέρας ἀσπίδας, κατὰ δὲ τὴν Ἀνναν Κομνηνὴν ἐνεπηγύνοντο ὀλοκλήρᾳ εἰς τὰ τεῖχη τῶν πόλεων. Θέλοντες νὰ τεχνύσωσι τὰ τόξα των, ἐπιπτον ὑπτιοί, στηρίζοντες δὲ τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ τόξου, ἔφερον τὴν χορδὴν πρὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἐτόξευον ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

Ἵπτιοι τοξεύουσι καὶ σήμερον τινες ἄγριοι λαοί. Ὁ ζωγράφος Debret εἶδεν, ἐν τοῖς πέριξ τῆς πόλεως τοῦ San Pedro, εἰς Cantagallo (Βρασιλία) Ἰνδοὺς οὕτω τοξεύοντας, μετ' ἀπιστεύτου δεξιότητος.

Πρὸς τοῦτο ἐξέλεγον συνήθως τὸ μικρότερον τῶν τόξων των. Μετὰ μικρὸν δὲ ἀνερθεύμενοι αἰφνίς ἐπὶ τῶν ποδῶν των ἐξακοντίζουσι τὸ βέλος αὐτῶν καθεύτως ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, οὕτως ὥστε νὰ ἐπαναπέσῃ τοῦτο ἐντὸς κύκλου, οὗ τὸ κέντρον κατέχει ὁ τοξότης. (1).

Οἱ Ἰνδοὶ οὗτοι καλούμενοι Caboclos, μεγίστας ἀποδίδουσι ὑπηρεσίας εἰς τοὺς φυσιολόγους καὶ τοὺς περιεγητάς, οὓς ὀδηγοῦσιν εἰς παρθένα δάση, παρέχοντες εἰς μὲν τοὺς πρώτους τὰ σπάνια πτηνὰ καὶ τὰ ζῶα ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην διὰ τὰς συλλογὰς των, εἰς δὲ τοὺς δευτέρους ἄγραν καὶ ἰχθεῖς.

(Ἐκ τοῦ Merveilles de la Force et de l'Adresse, Guill. Depping.)

A. M. ΚΑΡΑΛΗΣ

ΓΡΑΦΙΩΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Συλλογὴ εἰκονογραφιῶν τῶν περιφημοτάτων προσώπων, μετὰ τῶν βιογραφιῶν αὐτῶν.

Τὸ δημοσίευμα τοῦτο σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ γνωστὰ τὰ περισημώτατα πρόσωπα παντὸς χρόνου καὶ τόπου, ἀπὸ τοῦ στρατιώτου, ὅστις χύνει τὸ αἷμα του ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἕως τοῦ σοφοῦ, ὅστις τῇ ἀφιερῶι τὰς ἀγρυπνίας του· ἀπὸ τοῦ σοφοῦ, ὅστις δημιουργεῖ ἐν ἐργασίῳ, ἕως τοῦ ναυτικοῦ, ὅστις εὗρισκε ἕνα κόσμον· ἀπὸ τοῦ καλλιτέχνη, ὅστις θέλγει τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν, ἕως τοῦ συγγραφέως, ὅστις ὑψώνει τὰς ψυχὰς ἀπὸ τοῦ φιλάνθρωπου τέλους, ὅστις διανέμει τὴν περιουσίαν του εἰς τοὺς δυστυχεῖς, ἕως τῆς ταπεινῆς ἀδελφῆς τοῦ νοσηκομείου, ἥτις θυσιάζει αὐτοῖς ὀλοκλήρῳ τὴν ζωὴν της.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΕΙΝΙΑΣ

(1). Voyage Pittoresque et Historique au Bresil, 1813 34. — Paris Didot, 1834 39. 3 vol in fo avec 144 planches.

ΦΕΝΕΛΩΝ

Γεννηθεὶς ἐν Περιγόρῃ τὸ 1651. — Ἀποθανὼν ἐν Καμβραίῃ τὸ 1715.

Αἱ Περιπέτειαι τοῦ Τηλεμάχου! Ποῖον βιβλίον ἀνεγνώσθη περισσύτερον ἀπὸ δύο αἰώνων; Ὡς ὁ Λαφονταίνος, ὁ Φενελὼν εἶνε συγγραφεὺς αὐτίνος οὐδεὶς ἀγνοεῖ πλέον τὸ ὄνομα, ἀμ' ἀρξάμενος ν' ἀναγινώσκῃ. Ἄλλ' οὐχὶ μόνον ὡς συγγραφεὺς ὁ Φενελὼν εἶνε ἀξίος τῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πικραλουθοῦσης φήμης· ἡ εὐαγγελικὴ φιλάνθρωπία τοῦ ἱερέως, ἡ πεφωτισμένη ἀφοσίωσις τοῦ πολίτου ἐπιπροστιθέμεναι εἰς τὰ προτερήματα αὐτοῦ ὡς συγγραφέως κατέστησαν τὴν δόξαν αὐτοῦ μίαν τῶν καθαρωτάτων τοῦ γαλλικοῦ ἐπισκοπείου. — Ὁ Φραγκίσκος Σαλινιάκ Αελαμὸς Φενελὼν ἐγεννήθη ἐν τῇ Περιγόρῃ τὸ 1651 ἐξ οἰκογενείας πὰ μάλα εὐγενοῦς, ἀλλ' ὀλίγον εὐπόρου. Προωρισμένος εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐπάγγελμα, ἰδεῶδες τῆς νεανικῆς του φιλοδοξίας εἶχε τὴν ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ζωῆς του ἀποδημίαν, ἵνα κερύξῃ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον εἰς τὰ μεμακρυσμένα καὶ βάρβαρα φύλα. Ἄλλ' ἡ οἰκογένειά του ἀντέστη εἰς τὰ γενναῖα αὐτοῦ σχέδια καὶ ἐδέχθη νὰ εὐχαριστήσῃ μὲ τὴν διεύθυνσιν ἀποστολῆς σκοποῦσης τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸ καθολικὸν δόγμα τῶν διαμαρτυρομένων τοῦ Πονατοῦ καὶ τῆς Σαιντόγγκης. Ὁ νέος ἱεραπόστολος ἐτυχεν ἀποτελεσμάτων ἀνελπίστων, χάρις εἰς τὸ φιλάνθρωπον, τὴν εὐγλωττίαν αὐτοῦ, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἑλαθε φροντίδα ν' ἀπομακρύνῃ πᾶν στρατιωτικὸν παρακολούθημα, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ ἐπαναγάγῃ διὰ τῆς πειθοῦς καὶ ὄχι νὰ καταδιώξῃ. Μετὰ τινα χρόνον ὁ Φενελὼν διωρίσθη παιδαγωγὸς τοῦ δουκὸς τῆς Βουργουνδίας, ἐγγόνου τοῦ Ἰδ. Λουδοβίκου. Τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἡγεμονίδου τούτου, κληθέντος εἰς τὸν θρόνον, ἐθεώρησεν ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς του, καὶ δι' αὐτὸν ἐγραψεν τὸν Τηλεμάχον, ἀριστοῦργημα ἠθικῆς, πνεύματος καὶ καλαιοθησίας. Τ' ἀξιώματά του δὲν ἐτυχον πάντοτε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς αὐλῆς, καὶ ὁ διορισμὸς του εἰς τὴν

(1) Ἑλληνικὴ Ἀπολογία. Ἐκδ. Hachette. T. 1. σ. 123.